

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSA**(2015. április 29.)****a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2013-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel**

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

- tekintettel a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2013-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 93. cikkére és 94. cikke harmadik francia bekezdésére, valamint V. mellékletére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0102/2015),
- A. mivel az Unió afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal (AKCS-országok) és tengerentúli országokkal és területekkel (TOT-ok) fenntartott kapcsolatainak kereteit Cotonoui Megállapodás fő célja a szegénység mérséklése, és végső fokon felszámolása, összhangban a fenntartható fejlődésre, valamint az AKCS-országok és a tengerentúli országok és területek világgazdaságba való fokozatos integrációjára vonatkozóan megfogalmazott célkitűzésekkel;
- B. mivel az egyes fejlesztési szakpolitikai célkitűzéseket az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) keretében fent kell tartani; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi politikához, illetve a kül- és biztonságpolitikához hasonló egyéb megfontolásoknak nem szabad rányomniuk bélyegüket az uniós fejlesztési prioritásokra;
- C. mivel a tagállamok által finanszírozott Európai Fejlesztési Alap (EFA) az Unió legfontosabb pénzügyi eszköze az AKCS-országokkal folytatott fejlesztési együttműködés terén, amelyért a Bizottság a mentesítési eljárason keresztül számol el;
- D. mivel az Európai Bizottság által fizetett előfinanszírozási eszközök 424 millió euróra rúgtak, és mivel a 2013-as pénzügyi évben a működési bevétel 124 millió eurót tett ki;
- E. mivel az EFA politikai preferenciák, továbbá általános hatékonysági kritériumokhoz kapcsolódó gazdasági és pénzügyi kritériumok alapján határozta meg stratégiáját és prioritási területeit, továbbá megfelelő pénzügyi eszközökkel dolgozik ahhoz, hogy a fenntarthatóságot és a hosszú távot szem előtt tartva meghatározott prioritásokat teljesíteni tudja;
- F. mivel a fejlődő országokban a gyakran instabilitással és törekenységgel járó geopolitikai, intézményi és közigazgatási környezet miatt magas az eredendő kockázati kitettség;
- G. mivel az uniós kötelezettségvállalás szintjét és jellegét a különböző területeken, például a demokratizálódás, az emberi jogok, a jó kormányzás, a fenntartható társadalmi-gazdasági fejlődés, a jogállamiság, az átláthatóság, továbbá a korrupció elleni küzdelem terén elért mérhető eredmények alapján differenciálni kell, és feltételektől függővé kell tenni;
- H. mivel az összekapcsolási mechanizmusokhoz hasonló innovatív pénzügyi eszközök alkalmazása a támogatásokhoz és kölcsönökhöz hasonló, rendelkezésre álló eszközök hatályát kibővítő egyik módszer és kihívásokat foglal magában a felügyelet és az irányítás vonatkozásában;
- I. mivel az uniós beavatkozások esetében elsőrendű fontosságú az uniós értékek előmozdítása és az Unió láthatóságának biztosítása;
- J. mivel továbbra is a Parlament egyik prioritása az EFA „költségvetésiesítése”, ami az EFA uniós költségvetési struktúrába történő bevonását és integrációját jelenti; mivel amennyiben az EFA az uniós költségvetés részévé válna, ez nagyobb pénzügyi biztonságot, illetve fokozottabb politikai koherenciát és demokratikus ellenőrzést eredményezne a kedvezményezett országok számára;

- K. mivel a költségvetési támogatás jelentős pénzkezelési kockázattal jár például az átláthatósággal, az elszámoltathatósággal és a gondos pénzkezeléssel kapcsolatos kihívások tekintetében; mivel a költségvetési támogatás szoros nyomkövetést és szakpolitikai párbeszédet tesz szükségessé az Unió és a partnerország között a célkitűzések, az elért eredmények és a teljesítménymutatók, valamint a rendszerszintű kockázatelemzés és a kockázatcsökkentési stratégiák tekintetében, melyeket meg kell erősíteni.

Megbízhatósági nyilatkozat

A beszámoló megbízhatósága

1. üdvözlöi a Számvevőszék véleményét, miszerint a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alapnak a 2013-as évre vonatkozó végleges éves beszámolója minden lényeges szempontból híven és az EFA-k pénzügyi szabályzata rendelkezéseinek, valamint a közszféra nemzetközileg elfogadott számviteli standardjainak megfelelően tükrözi az EFA-k 2013. december 31-i pénzügyi helyzetét, a tárgyévi gazdasági események eredményét, a pénzforgalmat, és a nettó eszközérték változásait;
2. elégedetten veszi tudomásul, hogy 2012-höz képest nőtt a visszafizettetések száma és értéke, 2013-ban összesen 24 visszafizetetésre került sor 4,7 millió EUR értékben, míg 2012-ben csak 13-ra 1,3 millió EUR értékben;
3. mélységesen aggódik azonban amiatt, hogy a megbízott engedélyezésre jogosult tisztviselők még mindig nem tesznek eleget minden esetben annak a szabálynak, hogy a 750 000 eurót meghaladó előfinanszírozási kifizetések esetében a Bizottságnak éves alapon vissza kell fizetnie a kamatot, és hogy a beszámolóban szereplő kamatbevételek egy része becsléseken alapul;
4. sajnálja továbbá, hogy a 250 000 és 750 000 EUR közötti előfinanszírozási összegekre felszámított kamatot továbbra sem tekintik pénzügyi bevételnek a pénzügyi kimutatásokban, mert még nem fejezték be a Közös Relex Információs Rendszer (CRIS) fejlesztését;

A beszámoló alapjául szolgáló tranzakciók jogszerűsége és szabályszerűsége

5. üdvözlöi a Számvevőszék véleményét, miszerint a 2013-as évről szóló beszámoló alapját képező bevételek és kötelezettségvállalások minden lényeges szempontból jogszerűek és szabályszerűek voltak;
6. aggodalmát fejezi ki azonban a Számvevőszéknek a beszámoló alapjául szolgáló kifizetések jogszerűségéről és szabályszerűségéről adott véleménye miatt, mely szerint a EuropeAid központjában és az uniós küldöttségekben alkalmazott felügyeleti és kontrollrendszerek összességükben csak részben eredményesek a beszámoló alapjául szolgáló kifizetések jogszerűségének és szabályszerűségének biztosításában;
7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Számvevőszék becslése szerint a nyolcadik, kilencedik és tizedik EFA kifizetési tranzakcióit jellemző legvalószínűbb hibaarány 3,4 %, amely 2012-höz (3 %) képest némi növekedést mutat, de még mindig elmarad a 2011-es csúcstól (5,1 %);
8. tudomásul veszi, hogy az EFA 2013-as pénzügyi évről szóló éves számvevőszéki jelentés szerint az előző évhez képest növekedett a hibaarány, és hogy ez a hibaarány túl magas; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a hibaarányt leszorítsa a kitűzött 2 %-os célértékre;
9. tudomásul veszi és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a beszámoló alapjául szolgáló kifizetéseket a felügyeleti rendszer hiányosságai miatt lényeges hibaszint jellemzi; megállapítja, hogy a kifizetések 27 %-a volt hibás, egészen pontosan a vizsgált 165 kifizetési tranzakcióból 45;
10. tudomásul veszi a mintavétel eredményeit azon projektekkal kapcsolatosan, ahol 130 kifizetés közül 42 volt hibás (32 %), és különösen azt a tényt, hogy e 42 kifizetésből 30-nál a hiba számszerűsíthető, és hogy 17 végső tranzakciót engedélyeztek az összes előzetes ellenőrzés végrehajtása után;

11. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2013 májusában felállított kiigazító intézkedési terv ellenére az azonosított hibák típusai javarészt hasonlóak a korábbi évekéhez, nevezetesen hiányoznak a bizonylatok, a kedvezményezettek nem teljesítik a közbeszerzésre vonatkozó rendelkezéseket és jogosulatlan kiadásokat számolnak el; megállapítja, hogy ezek a hibák az alábbi tevékenységekhez kapcsolódó tranzakciókhoz köthetők: i. programbecslések, ii. támogatások és iii. a Bizottság és nemzetközi szervezetek közötti hozzájárulási megállapodások;
12. sürgeti a Bizottságot, hogy a kockázatkezelési módszerek, valamint az átfogó ellenőrző és irányítási rendszerek javítására irányuló általános erőfeszítés részeként az együttműködés e konkrét területein fokozza erőfeszítéseit a felállított kiigazító intézkedési terv finomításával, különösen olyan esetekben, amikor a számszerűsíthető hibák arra mutatnak, hogy a nemzetközi szervezet hiányosan ellenőrzi a szerződéses feltételek betartását;

Az ellenőrző mechanizmusok szabályszerűségéhez és hatékonyságához kapcsolódó mechanizmusok

13. elismeri, hogy az EFA-k végrehajtása magas belső kockázattal jár, mivel számos módszert és különböző teljesítési módokat alkalmaznak (közponosított közvetlen irányítás és nem közvetlen irányítás), a szabályok és eljárások gyakran összetettek, többek között a pályázati és szerződés-odaítelési eljárások is, továbbá kiterjedt a földrajzi lefedettség is, és így igen nehéz optimalizálni az ellenőrző rendszereket és megerősíteni az EFA-k finanszírozásának átláthatóságát;
14. mélysegesen aggasztja, hogy a projektekhez kapcsolódó kifizetési tranzakciókat megelőző ellenőrzések tekintetében a Számvevőszék szerint még mindig tapasztalható jelentős hiányosságok;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen felügyelje a különböző szereplők (a Bizottság személyzete és a külső ellenőrök) által végzett előzetes ellenőrzések minőségét és megfelelőségét, még a projektekkel kapcsolatos kifizetések teljesítése előtt, különös tekintettel a politikai és működési kockázatoknak erősen kitett környezetre;
16. tudomásul veszi, hogy a költségvetés-támogatás (2013-ban 718 millió eurónyi kifizetés az EFA-ból), illetve az ENSZ és hasonló nemzetközi szervezetek által végrehajtott többadományozós projektekhez történő uniós hozzájárulás (2013-ban 458 millió eurónyi kifizetés az EFA-ból) területén a kifizetési feltételek jellege miatt a tranzakciók hibáknak való kitétsége korlátozott;
17. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a külső ellenőrzések és a költségvizsgálatok ellenére ismét találtak hibákat a végső költségelszámolásokban;
18. sürgeti a Bizottság Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatóságát (DG DEVCO), hogy a Számvevőszék 2011-es ajánlásának megfelelően minél hamarabb növelje belső ellenőrzési kapacitását, hogy az hatékonyabban tudja feladatait végezni;

Stratégia és prioritások

19. hangsúlyozza, hogy valamennyi EFA-tevékenységnek pontosan kell követnie a politikai preferenciákon, valamint gazdasági és pénzügyi hatékonysági kritériumokon alapuló általános stratégiát és prioritási területeket, melyek az irányítás eredményességében, többek között a kockázatkezelés és az ellenőrző tevékenységek, valamint az e célú pénzügyi eszközök konkrét formájában is tükröződnek;
20. az uniós segélyek eredményességére fektetett megnövekedett hangsúlyra való tekintettel felhívja a figyelmet arra, hogy a Szubszaharai-Afrika a legelmaradottabb térség a millenniumi fejlesztési célok tekintetében, és az egész világon ez az egyetlen térség, ahol az előrejelzések szerint a szegénység aránya nagy valószínűség szerint nem csökken a felére 2015-ig; aggódik amiatt, hogy a szociális szolgáltatásokhoz, különösen az oktatási és a reprodukív egészségügyi ágazathoz nyújtott hivatalos fejlesztési támogatás elmúlt néhány évben csökkenő szintje azzal fenyeget, hogy a humántőke-fejlesztés tekintetében visszajára fordul az előrelépés;

21. úgy véli, hogy fokozni kell az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy Afrikában felgyorsítsuk a millenniumi fejlesztési célok kitűzött 2015-ös időpontig való elérését; felhívja a Bizottságot, hogy a számvevőszéki teljesítményértékelés kiindulópontjaként vegye figyelembe a 2015 utáni fejlesztési menetrendet és a fenntartható fejlesztési célkitűzésekről folyó tárgyalások kimenetelét; üdvözli, hogy az Európai Fejlesztési Alapok, amelyek az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok számára a fejlesztési együttműködés keretében nyújtott uniós segély fő eszközét jelentik, a DG DEVCO által 2013-ban kötött új szerződések teljes összegének 45 %-át tették ki;
22. megjegyzi, hogy 2013-ban megállapodás született a 11. Európai Fejlesztési Alap létrehozásáról közel 27 milliárd EUR összértékben (2011-es áron), azaz gyakorlatilag a források befagyasztásáról a tizedik Európai Fejlesztési Alap szintjén, a Bizottság által javasolt 13 %-os növekedéssel szemben, az Unió azon állandó kötelezettségvállalása ellenére, hogy a fejlesztésfinanszírozást növeli az elkövetkező években;

Monitoring és felügyelet

23. továbbra is komolyan aggasztja, hogy a vezetői információs rendszerben hiányosságok vannak a külső ellenőrzések, a kiadásellenőrzés és a monitoringlátogatások eredményeivel és nyomon követésével kapcsolatban annak ellenére, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt a CRIS rendszerben lévő adatok minőségének javítására;
24. emlékeztet, hogy a vezetői információs rendszer megbízhatósága és pontossága alapvető szerepet játszik, és ennél most folyamatos nagyobb fokú elővigyázatosságra van szükség; sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit és a CRIS vezetői rendszerben alakítson ki és indítson el új funkciókat, különösen valamennyi ellenőrzési jelentés és értékelési típus nyomon követésére; alapvető fontosságúnak véli az egységes, eredményorientált ellenőrzési rendszereket ahhoz, hogy a stratégiai prioritások kiigazítása érdekében megfelelő és megbízható információk álljanak rendelkezésre az elért eredményekről;
25. mivel az uniós küldöttségek az EFA-k legnagyobb részét átruházás útján hajtják végre, felkéri a DG DEVCO központját, hogy a CRIS-en keresztül kockázatösszetevőiknek megfelelően következetesen támogassa portfólióik kezelését; ismételten az uniós küldöttségek műveleteinek nyomon követése keretében történő kockázatértékelési lehetőségek jobb kihasználására ösztönöz;
26. üdvözli a lezárt tranzakciók fennmaradó hibaarányára vonatkozó felmérő tanulmány bevezetését, mint a bevált gyakorlat jó példáját a DG DEVCO irányítási környezetében;
27. megjegyzi, hogy a 2013-as második tanulmány alapján a becsült hibaarány a DG DEVCO szerint 3,35 % (mintegy 228,55 millió EUR), összehasonlítva a Számvevőszék által becsült 3,4 %-kal; aggodalommal állapítja meg, hogy a fő okok a kedvezményezett szervezetek által benyújtott kielégítő dokumentáció hiánya, a tranzakciók szabályosságának ellenőrzéséhez szükséges nem megfelelő bizonyítékok miatti hibák, a közbeszerzési eljárásoknak való meg nem felelés és egyes összegek vissza nem fizetése és korrekciójának elmaradása;
28. véleménye szerint a rangsorolást be lehetne építeni a DG DEVCO által az enyhítő intézkedések végrehajtására kidolgozott cselekvési tervbe úgy, hogy az aggodalomra leginkább okot adó konkrét területekre és a költséghatékonyságot biztosító lehetőségekre fókuszálnak; felszólítja a DG DEVCO-t, hogy éves tevékenységi jelentésében jelezze a cselekvési terv végrehajtása során elért eredményeket és a felmerült konkrét nehézségeket;
29. véleménye szerint hasznos lesz egyértelműen azonosítani, hogy mely tevékenység alapú költségvetés-tervezési tevékenységek mutatják a legtöbb gyengeséget, hibát és a legmagasabb szintű sebezhetőséget; úgy gondolja, hogy az ellenőrzési költségek ésszerű szinten tartása érdekében e konkrét területek kezelését és elemzését többéves rotációs alapon kellene végezni;
30. az ellenőrző mechanizmusok költséghatékonyságával kapcsolatban elismeri, hogy a probléma nem az újabb ellenőrzési szintek hozzáadása, hanem az ellenőrzési tevékenységek kerete hatékonyságának fokozása és egymást kiegészítő jellege a jó kormányzás elveinek betartása mellett;
31. üdvözli valamennyi költség, köztük az igazgatási kiadások, valamint az ellenőrzési és nyomonkövetési rendszerek költségei áttekintésének az éves tevékenységi jelentésbe történő belefoglalását;

32. üdvözlí a külső támogatások kezeléséről szóló jelentések áttekintését, amely immár magában foglalja az egyes megállapított hibákra vonatkozó korrekciós intézkedések összefoglalását és a küldöttségvezetők arra irányuló nyilatkozattételének bevezetését, hogy fokozni fogják elszámoltathatóságukat a globális felelősségvállalási láncban, továbbá az uniós küldöttségek jelentéstételének teljességét;

Költségvetés-támogatás

33. érdeklődéssel veszi tudomásul és üdvözlí a Bizottság új költségvetés-támogatási megközelítésének végrehajtását; megállapítja, hogy 2013-ban összesen 660 millió EUR juttatásban részesültek az új afrikai költségvetés-támogatási műveletek, amelyek részben a milleniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos kezdeményezés végrehajtására kerültek felhasználásra azon országok támogatására, amelyek lemaradással küzdöttek olyan fontos ágazatokban, mint az egészségügy, a vízellátás, a higiénia, az élelmiszerbiztonság és a táplálkozás;
34. figyelembe véve a költségvetés-támogatás célját, amely során a hozzájárulásokat közvetlenül a kedvezményezett országok általános költségvetésébe, illetve egy konkrét szakpolitikára vagy célra előirányzott költségvetésbe utalják, ragaszkodik ahhoz, hogy a költségvetés-támogatás tiszteletben tartsa az általános jogosultsági kritériumokat, és azokat szigorúan a partnerországok által elért érdemi eredményekhez kösse; a kockázatmérés érdekében örömmel fogadná kötelező erejű kulcsfontosságú teljesítménymutatók meghatározását;
35. emlékeztet arra, hogy az uniós együttműködési stratégia által érintett összes kormányzati területen kitartóan fel kell lépni a csalás és a korrupció ellen; hangsúlyozza, hogy továbbra is jelentős a források elsikkasztásának kockázata, és hogy a korrupció és a csalás a közpénzek kezelésével függ össze;
36. ismételtlen emlékeztet arra, hogy mindenfajta folyamatos költségvetés-támogatási programra szigorú és ellenőrizhető kulcsfontosságú teljesítménymutatókat kell alkalmazni; rámutat, hogy hangsúlyt kell helyezni a differenciálás elvének alkalmazására a költségvetés-támogatás folyósítására vonatkozó feltételek tágabb értelmezésének elkerülése érdekében; kéri a korrupció elleni mechanizmusok eltökélt támogatását, mivel a korrupció az egyik olyan kulcsfontosságú kérdés, amely visszaveti a támogatási programok hatékonyságát, és ezáltal csökkenti az uniós fejlesztési együttműködés eredményességét; hangsúlyozza ezért, hogy erősíteni kell az együttműködést a jó kormányzásra irányuló és a korrupció elleni intézkedések érdekében;
37. helyteleníti, hogy az Unió által folyósított összegek végső felhasználásukkor keverednek a partnerország saját költségvetési forrásaival, és így az uniós támogatások nem követhetők nyomon; az uniós források átláthatóságának és nyomon követhetőségének fokozása érdekében részletes jelentéstételre szólít fel az alapok felhasználásáról;
38. ezzel kapcsolatban felkéri a Számvevőszéket, hogy fokozott erővel foglalkozzon a korrupció kérdésével, igyekezve számszerűsíteni azt, és különjelentéseiben és a Számvevőszék éves tevékenységi jelentésében jelezze a korrupció mértékét;
39. az ágazati költségvetés-támogatás tekintetében kéri, hogy módszeresen alkalmazzák az ágazati feltételrendszert, illetve erősítsék meg azt, továbbá határozzák meg az uniós beavatkozás megfelelő referenciaértékeit; üdvözlí, ha fokozatosan minden általános költségvetés-támogatási programot ágazati költségvetés-támogatási programmá alakítanának az ellenőrzés és az elszámoltathatóság szintjének növelése és az Európai Unió pénzügyi érdekeinek fokozott védelme érdekében;
40. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a megfelelő ösztönzőkön alapuló politikai párbeszédet, az ágazati reformok folyamatos nyomon követését, a teljesítményt és az eredmények fenntarthatóságát mérő programok révén, a Bizottságnak a költségvetés-támogatás partnerországokban való végrehajtását szolgáló pénzügyi irányítási rendszere segítségével;
41. felhívja a Bizottságot, hogy határozottan támogassa a kedvezményezett országokban a parlamenti ellenőrzési és felügyeleti szervek és kapacitások fejlesztését, többek között a folyamatos technikai segítségnyújtás révén; ragaszkodik ahhoz, hogy a költségvetés-támogatás odaítélésének egyik feltétele egy független nemzeti ellenőrző testület megléte legyen;
42. határozottan támogatja, hogy az előzetes feltételek, különösen a kívánt makrogazdasági feltételek nemteljesülése esetén a Bizottság le tudja állítani a pénzeszközök átutalását a kedvezményezett országoknak; kéri a Bizottságot, hogy állítsa le a támogatások folyósítását azon országok esetében is, ahol elterjedt a korrupció, és az ellen nem is lépnek fel célzott politikai intézkedések révén;

Együttműködés a nemzetközi szervezetekkel

43. javasolja, hogy a kooperáció optimalizálása érdekében az új parlamenti ciklus során határozzanak meg további lépéseket a Világbank és az ENSZ intézményeivel való jobb információcsere érdekében;
44. ismételten hangsúlyozza, hogy a Parlament támogatja a bevált gyakorlatok meghatározását és cseréjét a hasonló és fenntartható bizonyossági alapelvek és az uniós költségvetési szabályoknak való megfelelésre vonatkozó alapelvek kialakítása érdekében;
45. az uniós forrásokkal való jobb gazdálkodás érdekében támogatja az ENSZ intézményei által készített ellenőrzési jelentések fokozott közzétételét;
46. úgy véli, hogy folyamatosan közelíteni kell a megfelelő irányítási rendszereket, valamint a belső és külső ellenőrzést az adatok, a módszerek és az eredmények összehasonlítása céljából;
47. felszólít arra, hogy tartsák tiszteletben az uniós finanszírozás láthatóságát a több adományozót magában foglaló kezdeményezések során, különösen amikor az uniós pénzeszközöket kockázatos környezetben használják fel;
48. üdvözlöi az ENSZ Gyermekalap (UNICEF) és a Világbank, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) közötti kapcsolatoknak az információk és stratégiák cseréjére vonatkozó OLAF-iránymutatások elfogadása révén való elmélyítését;
49. ismételten aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 11. EFA végrehajtása tekintetében a megbízott szervezetek szolgáltatási szerződés keretében további megbízást adhatnak a költségvetés végrehajtására vonatkozóan egyéb, magánjogi szervezeteknek, és így többszörös megbízási viszonyt hozhatnak létre; felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazzon szigorú feltételeket az alvállalkozásokra, és emlékeztet arra, hogy a végrehajtás e módja esetén a megbízott szervezeteknek garanciát kell vállalniuk az Unió pénzügyi érdekeinek magas szintű védelmére;
50. kéri, hogy sürgősen adjanak további felvilágosítást az alapok összevonásáról (beleértve a vagyongazdálkodási alapokat is) és a tranzakciók szabályszerűségéhez kapcsolódó kockázatokról, nevezetesen amikor a Bizottság több adományozó részvételével zajló projekthez nyújtott pénzügyi hozzájárulása úgy valósul meg, hogy a forrásokat összevonják más finanszírozóktól származó befizetésekkel, anélkül, hogy azokat a támogatható kiadások konkrét és azonosítható tételeihez kötnék;
51. tájékoztatást kér az ellenőrzésekre és irányítási rendszerekre vonatkozóan a Bizottság vagy egyéb kapcsolódó nemzetközi szervezetek által végzett előzetes felmérésekről; ezenkívül tájékoztatást kér a már meglévő rendszerek összehasonlíthatóságának és következtetésségének szintjéről
52. tájékoztatást kér azokról a megelőző, enyhítő vagy más intézkedésekről, amelyek abban az esetben alkalmazhatók, amikor eltérnek a vélemények az elérendő megbízhatósági szintre és az összes kiadáshoz kapcsolódó korrelált kockázatra vonatkozóan;

Európai Beruházási Bank beruházási eszköz

53. ismételten hangsúlyozza, és mély meggyőződése, hogy a Parlament általi mentesítési eljárásnak az Európai Beruházási Bank (EBB) által az Unió nevében kezelt beruházási keretbe is vonatkoznia kell, mivel a beruházási keret finanszírozása az uniós adófizetők pénzéből történik;
54. rámutat arra, hogy az EBB uniós és tagállami pénzeszközök kezelésével összefüggő tevékenységeit érintő számvévesztési ellenőrzések módja tekintetében az EBB, a Bizottság és a Számvévesztés közötti együttműködést szabályozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 287. cikkének (3) bekezdésében említett háromoldalú megállapodást 2015-ben meg kell újítani; kéri az EBB-t, hogy e tekintetben aktualizálja az Európai Számvévesztés feladatkörét, és azt terjesszék ki az Uniótól vagy az Európai Fejlesztési Alapból származó közpénzeket érintő valamennyi új EBB pénzügyi eszközre;
55. örömmel veszi tudomásul, hogy a Számvévesztés ellenőrzési munkatervébe belevette az EFA beruházási keretének ellenőrzését is, miután a Parlament a 2012. évi mentesítésben kérte azt, és 2015-ben várakozással tekint e különjelentés elé;

56. elismeri, hogy az EBB rendkívül kockázatos környezetben, nevezetesen a kedvezményezett országok instabilitásából következő politikai kockázat mellett megvalósuló projekteket támogat;
57. üdvözli az EBB eredményorientált megközelítését, nevezetesen az eredménymérés keret bevezetését, amely lehetővé teszi a projektek megalapozottságának, pénzügyi és gazdasági fenntarthatóságának, valamint az EBB által hozzáadott értéknek a felmérését; kéri, hogy biztosítsák a mérési mutatókról és az elért eredmények konvergenciájáról szóló folyamatos párbeszédet a társult partnerekkel;
58. rámutat az EBB zéró-tolerancia politikájának fontosságára a csalások és a korrupció terén; emlékeztet arra, hogy kerülni kell a csalásban és korrupcióban bizonyítottan érintett vállalkozások finanszírozását; elégtelennek tartja az EBB jelenlegi – a legutóbbi kiegészítést is magában foglaló – politikáját a nem együttműködő országokat és területeket illetően, és úgy véli, hogy az EBB-nek azonnali hatállyal új felelős adózási politikát kellene elfogadnia, amelynek keretében ellenőrizné a finanszírozott vállalkozások tulajdonosainak hátterét, illetve – amennyiben a finanszírozást multinacionális vállalatnak folyósítja – a támogatás megkezdése előtt működési terület szerinti, országokra lebontott adatokat kérne be a forgalomról, a bevételről és az egyes országokban befizetett adókról;
59. emlékeztet annak fontosságára, hogy az EBB által finanszírozott projekteken keresztül széles körű társadalmi hatást kell gyakorolni, és el kell kerülni a spekulációt, illetve a helyi vállalkozásokat kell előnyben részesíteni; részletes éves értékelést kér az EBB által finanszírozott projektek társadalmi hatásáról;
60. kéri, hogy uniós támogatást csak olyan pénzügyi közvetítők kaphassanak, amelyek nem offshore pénzügyi központokban működnek, amelyekben jelentős a helyiek tulajdoni részesedése, és amelyek felkészültek az egyes műveleti országokban működő kis- és középvállalkozások sajátosságaihoz igazított, a fejlesztést támogató szemlélet megvalósítására; kéri, hogy az EBB ne működjön együtt az átláthatóság, csalás, korrupció, környezetvédelem és társadalmi hatások tekintetében korábban negatív eredményeket felmutató pénzügyi közvetítőkkel; hangsúlyozza, hogy az EBB-nek a Bizottsággal közösen össze kell állítania és közzé kell tennie a pénzügyi közvetítők kiválasztására vonatkozó szigorú követelmények listáját;
61. ösztönzi az EBB-t, hogy termelékeny beruházásokat finanszírozzon és szükség esetén a kölcsönöket ötvözze technikai segítségnyújtással a projektek eredményességének fokozása és valódi uniós hozzáadott érték biztosítása érdekében az adicionalitás tekintetében, továbbá hogy fokozza a fejlődésre gyakorolt hatást;
62. emlékeztet arra, hogy kulcsfontosságú az uniós célkitűzésekkel való összhang, és hogy kellő figyelmet kell fordítani az AKCS-államok támogatásfelhasználási képességére;
63. felszólít a potenciális helyi szereplők és közvetítők alapos vizsgálatára e szereplők és közvetítők azonosítása és kiválasztása során;

A finanszírozási források ötvözése

64. tudatában van annak, hogy az ötvözés iránti megnövekedett érdeklődést főként az okozza, hogy a jelentős fejlesztési kihívások együtt járnak az erősen korlátozott közforrásokkal, és ez új, az uniós támogatásokat visszafizetendő forrásokkal kombináló pénzügyi források kialakításához vezet; arra ösztönzi a Számvevőszéket, hogy nyújtson rendszeres, átfogó értékelést a finanszírozási eszközök ötvözése révén finanszírozott tevékenységekről;
65. tudatában van annak, hogy a támogatások további köz- és magánforrásokkal (például hitelekkel és tőkebefektetésekkel) való ötvözése révén a támogatások jelentős tőkeáttéti hatása és az uniós szakpolitikák erőteljesebb fejlesztő hatása érhető el a további finanszírozás bevonása érdekében;
66. hangsúlyozza, hogy valamennyi új pénzügyi eszköznek és ötvözésnek összeegyeztethetőnek kell lennie a hivatalos fejlesztési támogatási (ODA) kritériumokon alapuló és a Változtatási programban meghatározott uniós fejlesztéspolitikai célkitűzésekkel; úgy véli, hogy ezen eszközöknek azon uniós prioritásokra kell összpontosítaniuk, amelyek terén a legnagyobb a hozzáadott érték és a stratégiai hatást;
67. említést tesz az Unió külső együttműködési támogatáskombinációs platformja felülvizsgálatának eredményeiről, melynek eredeti célja, hogy növeljék a forrásokat ötvöző meglévő mechanizmusok és eszközök hatékonyságát, eredményességét és minőségét;

68. kéri a végrehajtásra vonatkozó egységes követelmények bevezetését az ilyen pénzügyi tevékenységek tekintetében, valamint bevált gyakorlatok és jogosultsági és értékelési kritériumok meghatározását; úgy véli, hogy a következetes irányítási szabályok – például a strukturált jelentéstétel, egyértelmű felügyeleti keretek és feltételek – segítségével csökkenteni lehet a tranzakciós költségeket, illetve a kétszeres kifizetéseket, a nagyobb mértékű átláthatóságnak és elszámoltathatóságnak köszönhetően;
69. annak érdekében, hogy a Parlament gyakorolhassa ellenőrzési és egyetértési hatáskörét, felszólít arra, hogy rendszeresen készítsenek jelentést a Parlament számára a szóban forgó pénzügyi eszközök használatáról és az általuk elért eredményekről, különösen a pénzügyi és nem pénzügyi pozitív hatásokat és kiegészítő jelleget illetően;

Uniói segítség a Kongói Demokratikus Köztársaságban

70. ismételten hangsúlyozza álláspontját a Kongói Demokratikus Köztársaságban (KDK) tapasztalható aggasztó helyzetre vonatkozóan, különösen az igazságügyi rendszer reformja, valamint a jogállamiság helyzete, az államháztartás és a decentralizálódás kérdése tekintetében;
71. üdvözli a Számvevőszék az Európai Unió EFA eszközökből finanszírozott fejlesztési segítségnyújtására vonatkozó értékelését; egyetért azzal, hogy a politikai akarat és a felvevőképesség hiánya jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságban a kormányzás javítása terén csak minimális sikereket értek el;
72. elismeri, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaság az általános vélekedés szerint a világ egyik leginstabilabb állama; határozottan javasolja, hogy a fejlődés megbízható értékelése érdekében alakítsanak ki kötelező fő eredményességi mutatókat és referenciaértékeket; ezenkívül határozottan javasolja, hogy a fő teljesítménymutatókat és referenciaértékeket megvalósítható módon alakítsák ki;
73. kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy bocsássák rendelkezésre a KDK-ban megvalósuló európai fejlesztési támogatás prioritásainak legfrissebb listáját a tavalyi mentesítési jelentés nyomán követéseként, amely javasolja, hogy a jobb és célzottabb fejlesztési stratégia érdekében korlátozzák a prioritások számát;

A Haiti számára nyújtott uniós támogatás

74. ismételten hangsúlyozza, hogy összességében elégedett a Bizottság szolgálatai által a 2010-es haiti földrengésre válaszul elvégzett munkával és a megtett erőfeszítésekkel, melyekre az Unió küldöttsége és annak személyzete számára rendkívül kritikus körülmények között került sor; üdvözli, hogy a Bizottság képes volt kifizetéseket és folyósításokat visszatartani annak következtében, hogy a haiti kormány nem ért el elégséges előrehaladást a pénzgazdálkodás terén, és hiányosságok mutatkoztak a nemzeti közbeszerzési eljárásokban;
75. tudomásul veszi a Számvevőszék által a koordináció terén megállapított hiányosságokat, és ebben a tekintetben hangsúlyozza az adományozók és a Bizottság szolgálatai közti szoros koordináció fenntartásának fontosságát; kéri a humanitárius és a fejlesztési támogatás folyamatos hangsúlyozását, szorosabb kapcsolatot létrehozva a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés (LRRD) között az ezeket végző szolgálatok közötti állandó platformon keresztül; úgy véli, hogy ahol csak lehet, integrált megközelítést kell alkalmazni, egyértelműen meghatározott koordinációs célkitűzésekkel, továbbá az ECHO és a EuropeAid közötti koherens országstratégiával, megosztva egymással a bevált gyakorlatokat; felkéri a Bizottságot, hogy kezdjen párbeszédet a Parlamenttel; továbbá úgy véli, hogy a helyi civil társadalom bevonása megerősítheti a helyi tudásbázis felhasználását;
76. emlékeztet a Költségvetési Ellenőrző Bizottság küldöttségének 2012. februári haiti látogatását követő ajánlásokra, ismételten ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós fejlesztési támogatás nyomán követhetősége és elszámoltathatósága lényeges kérdés, különösen a tekintetben, hogy a költségvetés-támogatást egy adott teljesítménycéllal kapcsolják össze; kéri, hogy a Bizottság és az EKSZ helyezzen hangsúlyt az ágazati költségvetés-támogatásra vonatkozó feltételek mátrixra;
77. emlékeztet arra, hogy az „államépítési” intézkedések az Unió fejlesztési stratégiájának központi elemei, és bármilyen válsághelyzeti cselekvési terv sarokkövei; kéri a helyes szakpolitikai mix meghatározását az uniós beavatkozással összhangban;
78. úgy véli, hogy az ilyen válsághelyzetek és instabil helyzetek új megközelítések kialakítását teszik szükségessé, különösen az olyan tevékenységek tekintetében, mint például 1. a kockázatmeghatározás a különböző operatív szinteken, 2. a valószínűsíthető következményekre vonatkozó előrejelzések elkészítése, valamint 3. olyan eszközök tervezése, amelyek csökkentik a kockázatokat és a potenciális katasztrófákat, valamint felkészítenek azokra, és amelyek lehetővé teszik a megfelelő szintű rugalmasságot, és a különböző területek szakértőinek mozgósítását;

79. arra ösztönzi a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy módszeresebben és közösen dolgozzák ki a katasztrófarezési ciklus négy szakaszát; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tájékoztassák a Parlamentet az elért előrehaladásról, különös tekintettel a kockázatkezelésre és a katasztrófákat követő időszakokban a programok célkitűzéseinek végrehajtására és elérésére való felkészültségre;
80. emlékeztet arra, hogy ilyen válsághelyzetekben az uniós beavatkozás sikerének előfeltételeként megfelelő figyelmet kell szentelni a katasztrófakockázat-csökkentést célzó nemzeti irányítási keret megbízhatóságára és működésének hatékonyságára;

Az Európai Fejlesztési Alap jövője

81. javasolja, hogy az EFA jövőbeni tevékenységeire vonatkozó stratégiákat és prioritásokat pontosan határozzák meg, és hogy a pénzügyi eszközök rendszerét erre az alapra kell építeni, tiszteletben tartva a hatékonyság és az átláthatóság elvét;
82. sajnálja, hogy az EFA nem került bele az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom rendeletbe;
83. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodott abban, hogy a 2014–2020 közötti többéves pénzügyi keretről folyó tárgyalások kimeneteléből adódóan szükségessé váló módosítások beillesztése érdekében felülvizsgálják e pénzügyi szabályokat, többek között az EFA uniós költségvetésbe történő beemelését illetően; ismét felkéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy egyezzenek meg az EFA uniós költségvetésbe történő teljes beemeléséről;
84. úgy véli, hogy az új parlamenti ciklus új politikai lehetőséget nyújt az uniós intézmények ösztönzésére, hogy a közeljövőben elemzést és értékelést kezdeményezzenek a jelenleg érvényes Cotonoui Megállapodás 2020 utáni időszakra vonatkozó lehetséges felváltására vonatkozó forgatókönyvről; emlékeztet arra, hogy a Parlament véleménye szerint az EFA-t a lehető leghamarabb be kell építeni az általános költségvetésbe;
85. azon a véleményen van, hogy az EFA általános költségvetésbe való integrálása megerősíti a demokratikus ellenőrzést azáltal, hogy bevonja a Parlamentet a stratégiai prioritások meghatározásába a források elosztása tekintetében és hatékonyabb végrehajtást is biztosít, jobb koordinációs mechanizmusokkal mind a Bizottság központjában, mind pedig helyi szinten; ismételt felkéri a Bizottságot, hogy következő értékelésében kellőképpen vegye figyelembe a tagállamok számára az EFA bevonásával járó pénzügyi hatásokat és a tagállamokra vonatkozó, kötelezően alkalmazandó hozzájárulási kulcsokat;
86. úgy véli, hogy az EFA szabályainak egyszerűsítése és közelítése valószínűleg csökkenteni fogja a hibák és hiányosságok kockázatát, és növelni fogja az átláthatóságot és a jogbiztonságot; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy javasoljon egy egységes, valamennyi EFA-ra kiterjedő pénzügyi szabályzatot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 11. EFA-ra vonatkozó jövőbeni megállapodásról szóló tárgyalások keretében a Bizottság nem tett javaslatot az EFA irányításának egyszerűsítését célzó egységes pénzügyi szabályzatra;

A Parlament állásfoglalásainak nyomon követése

87. felkéri a Számvevőszéket, hogy következő éves jelentésébe foglalja bele a Parlament éves mentesítési jelentésében foglalt parlamenti ajánlások nyomon követésének áttekintését.
-